

at tage Ordet; men, som det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Rosenørn) udtrykte sig, er det jo vistnok saa, at mange Medlemmer her i Salen kunne komme til at stemme sammen uden at have de samme Motiver, og da jeg for mit Vedkommende ikke seer mig istand til at stemme for denne Adresse, medens jeg dog ikke ledes dertil af de samme Motiver, som ere blevne udtalte fra flere ærede Medlemmers Side, maa det være mig tilladt med nogle Ord at motivere min Afstemning. Grunden, hvorfor jeg vil stemme mod Adressen, er ingenlunde den, at jeg i denne Adresse seer noget Overgreb imod Administrationen; thi jeg kan ikke erkjende, at en høflig Henvendelse fra Thingets Side til Hs. Majestæt Kongen, en Henvendelse, som udtaler Thingets Ønsker, skulde kunne kaldes noget Overgreb imod Administrationen. Heller ikke har jeg paa den anden Side den Grund, der, som det forekommer mig, har været den væsentligste for de fleste Modstandere mod Adressen, idet de nemlig ikke kunne billige, at der er en fælles Minister for begge Stater. Heller ikke dette er et Motiv for mig til ikke at stemme for Adressen; thi, som jeg flere Gange har udtalt her i Thinget, er jeg aldeles ikke nogen Modstander af, at de to Stater lægges ind under samme Minister, maaskee endog til en vis Grad under samme Ministerium, det vil sige, den samme Afdeling af Regjeringen. Tværtimod vilde jeg ansee det for at være et stort Gode, om dette kunde skee. Det vilde medføre flere Goder for begge Stater, og det vilde fremkalde en Enhed i Retninger, hvor denne Enhed nu mangler, dersom man til enhver given Tid havde en Mand, som var istand til at lede et saadant stort Forsvarsministerium med den Dygtighed, som dertil udtræves. Mine Grunde til at antage, at det saaledes under visse Forudsætninger kunde være heldigt at have de to Stater forenede under eet Ministerium, ere imidlertid ikke ganske de samme som de, der ere fremsatte af flere ærede Talere, der ere Tilhængere af en saadan Foranstaltning; thi, saavidt jeg har kunnet mærke, er det navnlig Ønsket om at tilveiebringe en fælles Commando for Hæren og Flaaden, som hos dem har fremkaldt Ønsket om at faae de to Bærn

forenede under samme Ministerium. For mig stiller Sagen sig anderledes. Der er flere Brancher, som ere eens ved de to Afdelinger af vort Forsvarsvæsen, der er flere Ting, som kunne slaaes sammen, hvorved der vilde tilveiebringes ikke alene Deconomi, men efter min Overbeviisning ogsaa en bedre Ordning. Der er saaledes f. Ex. Anskaffelsen af Materiel, der er maaskee en Deel af Intendanturvæsenet, der er Befæstningsvæsenet overhovedet, og der er det store Transportvæsen. Jeg har flere Gange haadt Leilighed til at udtale mig i saa Henseende, og jeg skal derfor ikke her nærmere komme ind derpaa, hvilket desuden vilde føre til altfor vidtløftige Forhandlinger. Jeg skal kun gjøre den ærede Ordfører for Forslagsstillerne opmærksom paa, at, naar han siger, at vi maae see at faae disse to Stater ind under samme Ministerium for derved at tilveiebringe den fornødne Enhed mellem vort Forsvarsvæsens to Grene, saa er der ikke Noget, der mere end jeg skulde ønske, at der fremkaldes en saadan Enhed. Det er jo naturligt, at vi navnlig i vort lille Land ikke kunne tænke paa at forsvare os, naar der ikke er den fornødne Overeensstemmelse mellem Hær og Flaade, og disse ikke samvirke paa den fornødne Maade.

Jeg skal gaae et Skridt videre. I hele Planen for vort Forsvarsvæsen maa der være en Overeensstemmelse mellem den Maade, hvorpaa Hæren og Flaaden tænkes at komme til at virke, og navnlig maa det være Tilfældet for de faste Befæstningsværkers Vedkommende. Vi behøve kun at see hen til Fæstningsværkerne her udenfor Kjøbenhavn. Disse vilde vistnok ikke have deres fulde og omfattende Betydning, dersom der ikke blev sørget for — i det Tilfælde, at de skulde sættes i Forsvarsstand —, at Hæren og Flaaden kom til at virke sammen paa en fornøftig Maade. Men dette hele Grundlag, dette vort Forsvarsvæsens Alpha og Omega, er Noget, som ikke maa være afhængigt af den Minister, der tilfældig er tilstede, det maa være Noget, som gaaer i Tradition fra den Ene til den Anden. Dette Grundlag maa lægges paa en anden Maade, end man kan tænke sig det lagt af en enkelt Mand, og selv om det lykkes en enkelt Mand